

Ajánlások

**A megfigyelési intézkedésekre vonatkozó alapvető európai
garanciákról szóló 02/2020. számú ajánlás**

Elfogadás időpontja: 2020. november 10.

Tartalomjegyzék

1.	BEVEZETÉS.....	4
2.	Az ALAPVETŐ JOGOKBA TÖRTÉNŐ BEAVATKOZÁS.....	6
3.	AZ ALAPVETŐ EURÓPAI GARANCIÁK.....	8
	A. garancia - Az adatkezelésnek egyértelmű, pontos és hozzáférhető szabályokon kell alapulnia	8
	B. garancia- Bizonyítani kell a szükségességet és az arányosságot a követett jogszerű célra tekintettel	10
	C. garancia - Független felügyeleti mechanizmus	12
	D. garancia - Az egyén számára hatékony jogorvoslatoknak kell rendelkezésre állniuk.....	13
4.	ZÁRÓ MEGJEGYZÉSEK.....	15

Az Európai Adatvédelmi Testület

tekintettel a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: általános adatvédelmi rendelet) 70. cikke (1) bekezdésének e) pontjára,¹

tekintettel az EGT-megállapodásra és különösen annak az EGT Vegyes Bizottság 2018. július 6-i 154/2018 határozatával módosított XI. mellékletére és 37. jegyzőkönyvére²,

tekintettel eljárási szabályzatának 12. és 22. cikkére,

tekintettel a 29. cikk alapján létrehozott munkacsoportnak a személyes adatok továbbítása esetén a magánélethez és adatvédelemhez való alapvető jogokba a megfigyelési intézkedések révén történő beavatkozás igazolásáról szóló munkadokumentumára (alapvető európai garanciák, EEG), WP237,

ELFOGADTA A KÖVETKEZŐ AJÁNLÁST:

1. BEVEZETÉS

1. A Schrems I ítéletet követően az európai adatvédelmi hatóságok az ítélezési gyakorlatra tekintettel a 29. cikk alapján létrehozott munkacsoportban tanácskoztak annak érdekében, hogy azonosítsák azokat az alapvető európai garanciákat, amelyeket tiszteletben kell tartani annak biztosítása érdekében, hogy a személyes adatok továbbítása esetén a magánélethez és adatvédelemhez való alapvető jogokba a megfigyelési intézkedések révén történő beavatkozás ne lépjen túl a szükséges és arányos mértéken egy demokratikus társadalomban.

2. Az Európai Adatvédelmi Testület hangsúlyozni kívánja, hogy az alapvető európai garanciák az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: EUB) az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 7., 8., 47. és 52. cikkére vonatkozó ítélezési gyakorlatán, valamint adott esetben az Emberi Jogok Európai Bíróságának (a továbbiakban: EJEB) az emberi jogok európai egyezményének (a továbbiakban: EJE) 8. cikkére vonatkozó, az EJE részes államaiban fennálló megfigyelési kérdésekkel foglalkozó ítélezési gyakorlatán alapulnak.³

---

¹ A jelen dokumentum nem vonatkozik a bűnüldözésben érvényesítendő adatvédelemről szóló irányelv ((EU) 2016/680 irányelv) hatálya alá tartozó továbbítási helyzetekre vagy újbóli megosztásokra.

²A jelen dokumentumban a „tagállamokra” történő bármely hivatkozást „EGT-tagállamokra” történő hivatkozásként kell érteni.

³ A jelen ajánlásban szereplő „alapvető jogok” kifejezés az Európai Unió Alapjogi Chartájából származik. Azt ugyanakkor az emberi jogok európai egyezményében szereplő „emberi jogok” fogalmának lefedésére is használják.

3. A jelen dokumentum frissítésének célja az eredetileg a Schrems I ítéletre⁴ reagálva megszövegezett alapvető európai garanciák továbbfejlesztése, az EUB (és az EJB) által az említett ítélet közzétételét követően, különösen a mérföldkövet jelentő Schrems II ítélet⁵ révén biztosított tisztázásokat tükrözve.

4. A Schrems II ítéletben az EUB megállapította, hogy a személyes adatok harmadik országbeli adatfeldolgozók részére történő továbbítására vonatkozó általános szerződési feltételekről szóló, 2010. február 5-⁶i 2010/87/EU bizottsági határozatnak a Charta 7., 8. és 47. cikkére tekintettel történő vizsgálata nem tárt fel olyan tényezőt, amely e határozat érvényességét érintené, de érvénytelenné nyilvánította az adatvédelmi pajzsról szóló határozatot. Az EUB megállapította, hogy az adatvédelmi pajzs összeegyeztethetetlen a Charta 7., 8. és 47. cikkével összefüggésben értelmezett általános adatvédelmi rendelet 45. cikkének (1) bekezdésével. Az ítélet tehát példaként szolgálhat arra az esetre, amikor a harmadik országban alkalmazott megfigyelési intézkedések (jelen esetben az USA, illetve a FISA 702. szakasza, valamint az Executive Order 12 333) nem kellően korlátozottak, és nem is biztosítanak az érintettek részére hatékony jogorvoslatot jogaik érvényesítése érdekében, amit pedig az uniós jog megkövetel ahhoz, hogy a harmadik országban biztosított védelem szintjét az általános adatvédelmi rendelet 45. cikkének (1) bekezdése értelmében véve az Európai Unió belül biztosítottal „lényegében megegyezőnek” lehessen tekinteni.

5. Az adatvédelmi pajzs érvénytelenné nyilvánításának megvannak a következményei más továbbítási eszközökre nézve is.⁶ Noha az EUB az általános adatvédelmi rendelet 46. cikkének (1) bekezdését az általános szerződési feltételek érvényességének összefüggésében értelmezte, értelmezése bármely olyan harmadik országba irányuló továbbításra alkalmazandó, amely az általános adatvédelmi rendelet 46. cikkében hivatkozott valamelyik eszközön alapul.⁷

6. Végső soron az EUB-nak kell megállapítania, hogy az alapvető jogokba történő beavatkozások igazolhatók-e. Ugyanakkor ilyen ítélet hiányában az adatvédelmi hatóságoknak a jelenlegi ítélkezési gyakorlatot alkalmazva kell értékelniük az egyedi ügyeket, akár hivatalból, akár panasz alapján, és az ügyet vagy egy nemzeti bíróság elé kell utalniuk, ha azt feltételezik, hogy a továbbítás nem felel meg a 45. cikknek, ha van megfelelő határozat, vagy pedig fel kell függeszteniük, illetve meg kell tiltaniuk a továbbítást, ha azt állapítják meg, hogy az általános adatvédelmi rendelet 46. cikkének nem lehet megfelelni és a továbbított adatok uniós jog által előírt védelme más eszközökkel nem biztosítható.

7. A frissített alapvető európai garanciák célja az, hogy szempontokat biztosítanak annak vizsgálatához, hogy a harmadik országban a hatóságok (akár nemzetbiztonsági szervek, akár bűnüldöző szervek) részére a személyes adatokhoz való hozzáférést biztosító megfigyelési intézkedések igazolható beavatkozásoknak tekinthetők, vagy nem.

8. Az alapvető európai garanciák ugyanis az annak eldöntése érdekében lefolytatandó értékelés részét képezik, hogy valamely harmadik ország az EU-ban biztosítottal lényegében megegyező védelmi szintet biztosít-e, de nem céljuk, hogy meghatározzák az összes olyan szempontot, amelyet figyelembe kell

---

⁴ Az EUB 2015. október 6-i Maximilian Schrems kontra Data Protection Commissioner ítélete, C-362/14, EU:C:2015:650, a (továbbiakban: Schrems I ítélet).

⁵ Az EUB 2020. július 16-i Data Protection Commissioner kontra Facebook Ireland Ltd, Maximilian Schrems ítélete, C-311/18, ECLI:EU:C:2020:559 (a továbbiakban: Schrems II ítélet).

⁶ Lásd a Schrems II ítélet 105. pontját.

⁷ Lásd a Schrems II ítélet 92. pontját.

venni annak értékelése során, hogy a harmadik ország ilyen védelmi szintet biztosít-e az általános adatvédelmi rendelet 45. cikkének megfelelően. Ehhez hasonlóan nem céljuk valamennyi olyan szempont meghatározása sem, amelynek figyelembe vétele szükséges lehet annak értékelése során, hogy az adott harmadik ország jogi szabályozása megakadályozza-e az adatátadót és az adatátvevőt a megfelelő garanciák nyújtásában, az általános adatvédelmi rendelet 46. cikkének megfelelően.

9. Ennélfogva a jelen dokumentumban szereplő szempontok a harmadik ország megfigyelési intézkedéseivel járó, a magánélethez és adatvédelemhez való jogba való beavatkozás értékelése során a harmadik országban biztosítandó lényeges garanciáknak tekintendők, nem pedig az annak bizonyítását szolgáló körülmények felsorolásának, hogy az adott harmadik ország jogi szabályozásának egésze lényegében megegyező védelmi szintet biztosít.

10. Az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkének (3) bekezdése szerint az EJEE által biztosított alapvető jogok az uniós jogrend részét képezik mint annak általános elvei. A Bíróság azonban ítélezési gyakorlatában emlékeztet arra, hogy ez az egyezmény nem minősül az uniós jogrendbe szervesen beépülő jogforrásnak addig, amíg az Unió nem csatlakozott hozzá.⁸ Ennélfogva az alapvető jogok általános adatvédelmi rendelet 46. cikkének (1) bekezdésében biztosított védelmének szintjét e rendelet Chartában rögzített alapvető jogok fényében értelmezett rendelkezései alapján kell meghatározni. Ezt követően, a Charta 52. cikkének (3) bekezdése szerint amennyiben a Charta olyan jogokat tartalmaz, amelyek megfelelnek az EJEE-ben biztosított jogoknak, akkor e jogok tartalmát és terjedelmét azonosnak kell tekinteni azokéval, amelyek az említett egyezményben szerepelnek, ebből következően pedig, amint arra az EUB emlékeztetett, az EJEB azon jogokra vonatkozó ítélezési gyakorlatát, amelyeket az Európai Unió Alapjogi Chartája is előír, a Chartában szereplő megfelelő jogok értelmezése során minimális védelmi szintként kell figyelembe venni.⁹ A Charta 52. cikke (3) bekezdésének utolsó mondata szerint ugyanakkor „[e]z a rendelkezés nem akadályozza meg azt, hogy az Unió joga kiterjedtebb védelmet nyújtson.”

11. Ennélfogva az alapvető garanciák magja továbbra is részben az EJEB ítélezési gyakorlatán alapul, annyiban, amennyiben az EUB által értelmezett Charta nem nyújt olyan magasabb szintű védelmet, amely más követelményeket ír elő, mint az EJEB ítélezési gyakorlata.

12. A jelen dokumentum az alapvető európai garanciák háttérét és további részleteit ismerteti.

2. AZ ALAPVETŐ JOGOKBA TÖRTÉNŐ BEAVATKOZÁS

13. A magán- és a családi élet tiszteletben tartásához fűződő alapvető jog, a kapcsolattartást is beleértve, illetve a személyes adatok védelméhez fűződő alapvető jog a Charta 7. és 8. cikkében szerepelnek, és mindenkire vonatkoznak. A 8. cikk továbbá meghatározza a személyes adatok jogszerű kezelésének feltételeit és elismeri a hozzáféréshez és a helyesbítéshez való jogot, továbbá előírja, hogy e szabályok tiszteletben tartását független hatóságnak kell ellenőriznie.

---

⁸ Lásd a Schrems II ítélet 98. pontját.

⁹ Lásd a C-511/18., C-512/18. és C-520/18. számú La Quadrature du Net és társai ítéletet (a továbbiakban: La Quadrature du Net és társai ítélet) 124. pontját.

14. „[A] személyes adatok valamely tagállamból egy harmadik országba való továbbítására irányuló művelet önmagában [...] személyesadatkezelésnek minősül”.¹⁰ Ennélfogva a Charta 7. és 8. cikke alkalmazandó e konkrét műveletre és azok védelmének ki kell terjednie a továbbított adatokra, éppen ezért azon érintettek részére, akiknek személyes adatait harmadik országba továbbítják, az Európai Unióban biztosított védelmi szinttel lényegében megegyező védelmi szintet kell biztosítani.¹¹

15. Az EUB szerint amennyiben az egyén személyes adatainak kezelése érinti a Charta 7. cikkében biztosított magánélet tiszteletben tartásához fűződő alapvető jogot, az adatvédelemhez való jog is érintett, mivel az ilyen adatkezelés a Charta 8. cikkének hatálya alá tartozik, és következképpen szükségszerűen meg kell felelniük az említett cikkben előírt adatvédelmi követelményeknek.¹²

16. Ennélfogva, ami az uniós jog szerinti alapvető jogokba történő esetleges beavatkozást illeti, az elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtói részére előírt [...] azon kötelezettség, hogy őrizték meg a forgalmi adatokat abból a célból, hogy azokat szükség esetén az illetékes nemzeti hatóságok rendelkezésére bocsássák, a Charta 7. és 8. cikkével való összeegyeztethetőséggel kapcsolatos problémákat vet fel¹³. Ugyanez vonatkozik az adatkezelés más típusaira is, így az adatok felhasználóktól eltérő személyek részére történő továbbítására, illetve az ilyen adatokhoz felhasználás céljából történő hozzáférésre,¹⁴ ami tehát az említett alapvető jogokba történő beavatkozással jár. Ezenfelül az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a hatóság általi hozzáférés az adatokhoz további beavatkozásnak minősül.¹⁵

17. A beavatkozás megállapítása szempontjából közömbös, hogy „az érintett, magánéletre vonatkozó információk érzékeny jellegűek”, vagy hogy az érintetteknek ez a beavatkozás okozott-e esetleges kellemetlenséget, vagy sem”.¹⁶ Az EUB azt is hangsúlyozta, hogy irreleváns, hogy a megőrzött adatokat utóbb felhasználják-e vagy nem.¹⁷

18. A Charta 7. és 8. cikke azonban nem abszolút jogokat biztosít, hanem azokat a társadalomban betöltött funkciójuk alapján kell mérlegelni.¹⁸

19. A Charta tartalmaz egy szükségességi és arányossági tesztet az általa védett jogok korlátozásainak kialakítása céljából. A Charta 52. cikkének (1) bekezdése határozza meg a 7. és 8. cikk lehetséges korlátozásainak körét, kimondva, hogy „[a]z e Chartában elismert jogok és szabadságok gyakorlása csak a törvény által, és e jogok lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. Az arányosság elvére figyelemmel, korlátozásukra csak akkor és annyiban kerülhet sor, ha és amennyiben az elengedhetetlen és ténylegesen az Unió által elismert általános érdekű célkitűzéseket vagy mások jogainak és szabadságainak védelmét szolgálja.

20. Az EUB megismételte, hogy a Charta 7. és 8. cikke által biztosított alapvető jogokba való beavatkozással járó uniós szabályozásnak „egyértelmű és pontos szabályokat kell tartalmaznia a szóban

---

¹⁰ EUB, Schrems II ítélet, 83. pont.

¹¹ EUB, Schrems II ítélet, 96. pont.

¹² EUB, Schrems II ítélet, 170–171. pont.

¹³ EUB, C-623/17. sz. Privacy International ítélet (a továbbiakban: Privacy International ítélet), 60. pont.

¹⁴ EUB, Privacy International ítélet, 61. pont.

¹⁵ EJEB, Leander ítélet, 48. §; EJEB, Rotaru ítélet, 46. §; EUB, Digital Rights Ireland ítélet, 35. pont.

¹⁶ EUB, Schrems II ítélet, 171. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

¹⁷ EUB, Schrems II ítélet, 171. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

¹⁸ EUB, Privacy International ítélet, 63. pont.

forgó intézkedés hatálya és alkalmazása vonatkozásában, és minimális követelményeket kell előírnia annak érdekében, hogy azon személyek, akiknek az adatait megőrizték, elegendő olyan biztosítékkal rendelkezzenek, amely lehetővé teszi személyes adataiknak a visszaélések veszélyeivel szembeni hatékony védelmét”, különösen abban az esetben, ha a személyes adatokat automatikusan kezelik és „jelentős veszélye áll fenn az említett adatokhoz való jogellenes hozzáférésnek”.¹⁹

21. Az EUB szerint a magánélet tiszteletben tartásához való jog azt követeli meg, hogy a személyes adatok védelme alóli kivételek és e védelem korlátozásai „a feltétlenül szükséges határokon belül maradjanak”. Ezenfelül a közérdekű célt össze kell hangolni az intézkedés által érintett alapvető jogokkal, „megfelelően mérlegelve” e célkitűzést a szóban forgó jogokkal szemben.²⁰

22. Ebből következően a megfigyelési intézkedések körében a hatóságok részéről a személyes adatokhoz való hozzáférés, azok megőrzése, illetve további felhasználása nem léphet túl a Charta fényében értékelt feltétlenül szükséges mértéken, ellenkező esetben „nem tekintendő igazoltnak egy demokratikus társadalomban”.²¹

23. A következő fejezetben ismertetett négy alapvető európai garancia célja az, hogy közelebbről meghatározza, hogy a megfigyelési intézkedésekkel összefüggésben miként kell értékelni a magánélethez és adatvédelemhez való jogba való beavatkozás szintjét a harmadik ország hatóságai részéről a személyes adatok továbbítása során, valamint hogy milyen jogi követelményeket kell ebből következően érvényesíteni annak értékelése céljából, hogy e beavatkozások elfogadhatók legyenek a Charta alapján.

3. AZ ALAPVETŐ EURÓPAI GARANCIÁK

24. Az ítélkezési gyakorlat elemzése alapján az Európai Adatvédelmi Testület úgy véli, hogy a Charta által az adatvédelemhez és magánélethez való jog igazolható korlátozásai érdekében alkalmazható jogi követelmények négy alapvető európai garanciában foglalhatók össze:

- A. Az adatkezelésnek egyértelmű, pontos és hozzáférhető szabályokon kell alapulnia
- B. Bizonyítani kell a szükségességet és az arányosságot a követett jogszerű célra tekintettel
- C. Független felügyeleti mechanizmusnak kell fennállnia
- D. Az egyén számára hatékony jogorvoslatoknak kell rendelkezésre állniuk

25. A garanciák a mindenkire állampolgárságra tekintet nélkül alkalmazandó magánélethez és adatvédelemhez fűződő alapvető jogokon alapulnak.

A. garancia - Az adatkezelésnek egyértelmű, pontos és hozzáférhető szabályokon kell alapulnia

26. A Charta 8. cikkének (2) bekezdése szerint a személyes adatokat többek között „meghatározott célokra, az érintett személy hozzájárulása alapján vagy valamilyen más, a törvényben rögzített

¹⁹ EUB, Privacy International ítélet, 68. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

²⁰ EUB, Privacy International ítélet, 68. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

²¹ EUB, Privacy International ítélet, 81. pont.

jogalapon lehet kezelni”,²² amint arra az EUB a Schrems II ítéletben emlékeztetett. Ezenfelül a Charta 52. cikkének (1) bekezdése szerint az EU-ban a Charta által elismert jogok és szabadságok gyakorlása csak a törvény által korlátozható. Ennélfogva az igazolható beavatkozásnak összhangban kell állnia a törvénnyel.

27. E jogalapnak egyértelmű és pontos szabályokat kell tartalmaznia a szóban forgó intézkedés hatálya és alkalmazása tekintetében, valamint minimumkövetelményeket kell előírnia.²³ Ezenfelül az EUB emlékeztetett arra, hogy a „jogszabálynak jogilag kötelező erejűnek kell lennie a belső jogban”.²⁴ E tekintetben az EUB egyértelművé tette, hogy az alkalmazandó harmadik országbeli jog értékelésének arra kell koncentrálnia, hogy arra egyének hivatkozhatnak és támaszkodhatnak-e bíróság előtt.²⁵ Az EUB tehát kiemeli, hogy az érintettek jogainak bíróságok előtt érvényesíthetőeknek kell lenniük; amennyiben az egyének számára nem biztosítanak érvényesíthető jogokat a hatóságokkal szemben, a nyújtott védelem szintje nem tekinthető lényegileg megegyezőnek a Chartából következő védelmi szinttel, ellentétben az általános adatvédelmi rendelet 45. cikke (2) bekezdésének a) pontjában előírtakkal.²⁶

28. Ezenfelül az EUB kiemelte, hogy az alkalmazandó jognak meg kell jelölnie, hogy az ilyen adatok kezeléséről rendelkező intézkedés milyen körülmények között és milyen feltételek mellett fogadható el²⁷ (lásd lent a B. garanciánál az e követelmények, illetve a szükségesség és arányosság elvei közötti kapcsolatot).

29. Az EUB ezenfelül azt is kiemelte, hogy „az a követelmény, miszerint e jog gyakorlása csak a törvény által korlátozható, magában foglalja, hogy a beavatkozást lehetővé tevő jogalapnak magának kell meghatároznia az érintett jog gyakorlásával kapcsolatos korlátozás terjedelmét”.²⁸

30. Végül az Emberi Jogok Európai Bírósága „nem tekinti úgy, hogy bármilyen alapja van eltérő elvek alkalmazásának egyfelől az egyéni közlések lehallgatására vonatkozó szabályok elérhetősége és egyértelműsége, másfelől az általánosabb megfigyelési programok tekintetében”.²⁹ Az EUB azt is egyértelművé tette, hogy a jogalapnak tartalmaznia kell legalább azon személykategóriák meghatározását, amelyeket meg lehet figyelni, az intézkedés tartamának korlátozását, a megszerzett adatok vizsgálata, felhasználása és tárolása céljából alkalmazandó eljárást, valamint az adatok egyéb felek részére való közlése során alkalmazandó óvintézkedéseket.³⁰

---

²² Lásd a Schrems II ítélet 173. pontját.

²³ Lásd a Schrems II ítélet 175. és 180. pontját, és a 2017. július 26-i 1/15 vélemény (az EU és Kanada közötti utasnyilvántartási adatállományról szóló megállapodás) 139. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot.

²⁴ Lásd a Privacy International ítélet 68. pontját – Egyértelművé kell tenni, hogy az EUB ítéletének francia változata a „réglementation” kifejezést használja, amely szélesebb jelentésű pusztán a parlamenti aktusoknál.

²⁵ Lásd a Schrems II ítélet 181. pontját: e pontban az EUB az USA 28. sz. elnöki politikai irányelvére utal.

²⁶ Lásd a Schrems II ítélet 181. pontját.

²⁷ Lásd a Privacy International ítélet 68. pontját, a tagállami jogra vonatkozóan.

²⁸ Lásd a Schrems II ítélet 175. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot, továbbá a Privacy International ítélet 65. pontját.

²⁹ EUB, Liberty ítélet, 63. §.

³⁰ EUB, Weber és Saravia ítélet, 95. §.

31. Végül a beavatkozás egyénre gyakorolt hatásának előre láthatónak kell lennie, annak érdekében, hogy megfelelő és hatékony védelmet biztosítanak számára az önkényes beavatkozással és a visszaélés veszélyével szemben. Ennek eredményeként az adatkezelésnek pontos, egyértelmű, valamint hozzáférhető jogalapon kell alapulnia.³¹ Az EJEB e kérdést illetően a Zakharov ügyben emlékeztetett arra, hogy „a közlések lehallgatása esetén az »előre láthatóságra« való hivatkozás nem lehet ugyanaz, mint számos más területen”. Kimondta, hogy a kommunikáció lehallgatásához hasonló titkos megfigyelési intézkedésekkel összefüggésben az „előre láthatóság nem jelentheti azt, hogy az egyének képesnek kell előre látnia, hogy a hatóságok valószínűleg lehallgatják a közléseit, annak érdekében, hogy magatartását ehhez tudja igazítani”. Ugyanakkor mivel az ilyen jellegű helyzetben az önkényesség veszélye nyilvánvaló, „lényeges, hogy egyértelmű, részletes szabályokat alakítsanak ki a telefonbeszélgetések lehallgatását illetően, különösen mivel az elérhető technológia folyamatosan egyre kifinomultabbá válik. A nemzeti jogszabály szövegének kellően egyértelműnek kell lennie ahhoz, hogy megfelelő iránymutatást adjon a polgároknak azokra a körülményekre és feltételekre nézve, amelyek fennállása esetén a hatóságok felhatalmazást kapnak a szóban forgó korlátozások alkalmazására”.³²

B. garancia- Bizonyítani kell a szükségességet és az arányosságot a követett jogszerű célra tekintettel

32. A Charta 52. cikke (1) bekezdése első mondata szerint a Chartában elismert jogok és szabadságok gyakorlása csak a törvény által, és e jogok lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. A Charta 52. cikke (1) bekezdése második mondata alapján az arányosság elvére figyelemmel, korlátozásokra csak akkor és annyiban kerülhet sor, ha és amennyiben az elengedhetetlen és ténylegesen az Unió által elismert általános érdekű célkitűzéseket vagy mások jogainak és szabadságainak védelmét szolgálja.³³

33. Az **arányosság elvét** illetően az EUB a tagállami jogszabályokkal összefüggésben megállapította, hogy azt a kérdést, hogy a magánélethez és az adatvédelemhez való jog korlátozása igazolt-e, egyrészt az ilyen korlátozással járó **beavatkozás súlyossága**,³⁴ másrészt pedig annak vizsgálata révén kell értékelni, hogy a korlátozás által elérni kívánt **közérdekű cél jelentősége** arányos-e az említett súlyossághoz képest.³⁵

34. A La Quadrature du Net és társai ítélet kapcsán megjegyezhető, hogy az EUB egy tagállam, nem pedig egy harmadik ország jogával kapcsolatban kimondta, hogy a nemzetbiztonság biztosításának célja jelentőségére tekintettel igazolhatja az alapvető jogokba való súlyosabb beavatkozásokat azokhoz képest, amelyeket más célok, így a bűncselekmények elleni küzdelem igazolhatna. Az EUB ugyanakkor megállapította, hogy ez csak akkor áll fenn, ha kellően megalapozott okok alapján úgy lehet tekinteni,

³¹ EJEB, Malone ítélet, 65. és 66. §.

³² EJEB, Zakharov ítélet, 229. §.

³³ Schrems II ítélet, 174. pont.

³⁴ Ebben az összefüggésben az EUB megjegyezte például azt, hogy „az adatok valós idejű gyűjtése által jelentett beavatkozás, amely lehetővé teszi a terminálberendezések lokációjának azonosítását, különösen súlyosnak tűnik, mivel ez az adat olyan eszközt biztosít az illetékes nemzeti hatóságok számára, amely révén pontosan és folyamatosan nyomon követhetik a mobiltelefonok felhasználóinak mozgását [...]”. (La Quadrature du Net és társai ítélet, 187. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

³⁵ La Quadrature du Net és társai ítélet, 131. pont.

hogyan az érintett állam a nemzetbiztonságot érintő súlyos veszéllyel szembesült, amelyről bizonyítják, hogy valós és fennálló, vagy előre látható, valamint a Charta 52. cikkének (1) bekezdésében szereplő további követelmények teljesülése esetén.³⁶

35. E tekintetben az EUB állandó ítélkezési gyakorlata szerint a személyes adatok védelme alóli eltéréseknek és e védelem korlátozásainak a feltétlenül szükséges mérték határain belül kell maradniuk.³⁷ E követelmény teljesítése érdekében, amellyel, hogy egyértelmű és pontos szabályokat kell tartalmaznia a szóban forgó intézkedés hatálya és alkalmazása tekintetében, a szóban forgó jogszabálynak minimumkövetelményeket kell előírnia, oly módon, hogy azok a személyek, akiknek az adatait továbbították, elegendő garanciával rendelkezzenek, amelyek lehetővé teszik a személyes adataiknak a visszaélések veszélyeivel szembeni hatékony védelmét. „Meg kell jelölnie különösen, hogy milyen körülmények között és milyen feltételek mellett lehet az ilyen adatok kezelését előíró intézkedést megtenni, biztosítva ezáltal, hogy a beavatkozás a szigorúan szükséges mértékre korlátozódjék. Az ilyen biztosítékokkal való rendelkezés szükségessége még fontosabb abban az esetben, ha a személyes adatokat automatikusan kezelik.”³⁸

36. A Schrems II ítéletben az EUB hangsúlyozta, hogy a harmadik ország olyan jogszabálya, amelyből semmilyen módon nem következik az abban foglalt, a megfigyelési programok külföldi hírszerzés céljából történő végrehajtására vonatkozó felhatalmazás korlátozásának létezése, nem alkalmas arra, hogy a Charta által biztosított védelmi szinttel lényegében azonos védelmi szintet biztosítson. Az ítélkezési gyakorlatnak megfelelően ugyanis az alapvető jogokba való beavatkozást lehetővé tevő jogalaprak az arányosság elvének való megfelelés érdekében magának kell meghatároznia az érintett jog gyakorlása korlátozásának terjedelmét.³⁹

37. Az **arányosság elvét** illetően az EUB egyértelművé tette, hogy az olyan szabályozás, amely „általános jelleggel lehetővé teszi minden olyan személy összes személyes adatának tárolását, akiknek az adatait az Unióból [...] továbbították, anélkül hogy a kitűzött cél alapján bármilyen különbségtételt, korlátozást vagy kivételt alkalmazna, és anélkül, hogy olyan objektív kritériumot írna elő, amely lehetővé tenné a hatóságok adatokhoz való hozzáféréseinek és azok későbbi felhasználásának meghatározott célokra történő, szigorúan behatárolt, valamint az ezen adatokhoz való hozzáférés és az azok felhasználása által okozott beavatkozás igazolására alkalmas korlátozását”, nem felelnek meg ennek az elvnek⁴⁰. Konkrét azon olyan szabályozást, amely lehetővé teszi a hatóságok számára, hogy

---

³⁶ 136. és 137. pont. Lásd még a Privacy International ítéletet, ahol az EUB kiemelte, hogy e veszélyek jellegük és különleges súlyosságuk folytán megkülönböztethetők attól az általános kockázattól, hogy a közbiztonságot érintő, akár súlyos feszültségek vagy zavarok merülnek fel. 75. pont. Például a La Quadrature du Net és társai ítéletben az EUB megjegyezte, hogy a forgalmi és helyadatok automatizált elemzése, amely általánosan és megkülönböztetés nélkül lefedi az elektronikus hírközlési rendszereket használó személyek adatait különösen súlyos beavatkozásnak minősül, így az ilyen intézkedés csak olyan helyzetekben felelhet meg az arányosság elvének, amelyekben az érintett állam a nemzetbiztonságot érintő olyan súlyos veszéllyel szembesült, amelyről bizonyítják, hogy valós és fennálló, vagy előre látható, illetve más feltételek mellett abban az esetben, ha az adatmegőrzés tartama a szigorúan szükséges mértékre korlátozódik (174–177. pont).

³⁷ Schrems II ítélet, 176. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

³⁸ Schrems II ítélet, 175. pont.

³⁹ Schrems II ítélet, 180. pont.

⁴⁰ Schrems I ítélet, további hivatkozásokkal. Lásd itt ugyanakkor egy tagállam, nem pedig harmadik ország jogával összefüggésben a Privacy International ítélet 71. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot. Ebben az ügyben az EUB azt mondta ki, hogy az a tagállami szabályozás, amely az elektronikus hírközlési szolgáltatások

általános jelleggel hozzáférjenek az elektronikus közlések tartalmához, úgy kell tekinteni, hogy az a magánélet tiszteletben tartásához való, a Charta 7. cikkében biztosított alapvető jog lényegét sérti.⁴¹

38. Ehhez hasonlóan, ugyanakkor ebben az esetben egy tagállam, nem pedig egy harmadik ország jogát vizsgálva, az EUB a La Quadrature du Net és társai ítéletben kimondta, hogy „a személyes adatok megőrzését előíró jogszabálynak mindig olyan objektív kritériumoknak kell megfelelnie, amelyek összekapcsolják a megőrzött adatokat és a követett célt”.⁴² Ugyanebben az összefüggésben a Privacy International ítéletben az EUB azt is megállapította, hogy a jogalkotónak „objektív kritériumokra kell támaszkodnia azon körülmények és feltételek meghatározás céljából, amely mellett az illetékes nemzeti hatóságok részére hozzáférés engedélyezhető a szóban forgó adatokhoz”.⁴³

C. garancia - Független felügyeleti mechanizmus

39. Az Európai Adatvédelmi Testület emlékeztet arra, hogy beavatkozásra kerül sor az adatok gyűjtésekor, de akkor is, amikor az adatokhoz további kezelés céljából egy hatóság hozzáfér. Az EJEB több alkalommal kimondta, hogy a magánülethez és adatvédelemhez való jogban való beavatkozásnak hatékony, független és pártatlan felügyeleti rendszer alá kell tartoznia, amelyet bíróság vagy más független szervezet⁴⁴ (például közigazgatási hatóság vagy parlamenti szerv) is biztosíthat. A megfigyelési intézkedések végrehajtása feletti független felügyeletet az EUB is figyelembe vette a Schrems II ítéletben.⁴⁵

40. Az EJEB kiemeli, hogy bár a megfigyelési intézkedések (előzetes) bírósági engedélyezése fontos garanciát jelent az önkényességgel szemben, figyelembe kell venni a lehallgatási rendszer tényleges működését is, beleértve a jogkör gyakorlásával kapcsolatos fékeket és ellensúlyokat, valamint a tényleges visszaélés fennállását vagy hiányát is.⁴⁶ A Schrems II ügyben az EUB szintén figyelembe vette

---

nyújtóit arra kötelezi, hogy a forgalmi és helyadatokat általános és megkülönböztetésmentes továbbítás révén közöljék a biztonsági és hírszerző szervekkel, meghaladhatja a szigorúan szükséges mértéket és nem tekinthető igazoltnak egy demokratikus társadalomban, amint azt a Charta fényében értelmezett elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv megköveteli (81. pont).

⁴¹ Schrems I ítélet, 94. pont.

⁴² La Quadrature du Net és társai ítélet, 133. pont. Ebben az összefüggésben az EUB megerősítette, hogy ellentétesek a Charta fényében értelmezett elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelvvel azok a jogalkotási intézkedések, amelyek megelőző intézkedésként a forgalmi és helyadatokat általános és megkülönböztetésmentes megőrzését írják elő. Ezzel szemben az EUB úgy döntött, hogy olyan helyzetekben, amelyekben a nemzetbiztonságot érintő olyan súlyos veszély áll fenn, amelyről bizonyítják, hogy valós és fennálló, vagy előre látható, a jogalkotó a nemzetbiztonság megőrzése érdekében előírhatja az elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtói számára a forgalmi és helyadatokat általános és megkülönböztetésmentes megőrzését. Az ilyen intézkedésnek azonban konkrét feltételeknek kell megfelelnie. Közelebbről ez csak időben a szigorúan szükséges mértékre korlátozott tartamra írható elő, amely a veszély fennmaradása esetén meghosszabbítható (168. §).

⁴³ Privacy International ítélet, 78. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat. A Privacy International ítéletben egy hatóság tagállami jogon alapuló személyes adatokhoz való hozzáférése kapcsán az EUB kimondta, hogy „az összes megőrzött adathoz való általános, a kitűzött céllal fennálló bármilyen – akárcsak közvetett – kapcsolattól független hozzáférés nem tekinthető a feltétlenül szükséges mértékűre korlátozotttnak” (77–78. §).

⁴⁴ EJEB, Klass ítélet, 17. és 51. §.

⁴⁵ Schrems II ítélet, 179. és 183. pont.

⁴⁶ EJEB, Big Brother Watch ítélet, fellebbezés alatt, 319–320. pont.

a felügyeleti mechanizmus felügyeleti szerepének hatókörét, amely nem fedte le az egyedi megfigyelési intézkedéseket.⁴⁷

41. A tagállami jogra figyelemmel az EUB több olyan intézkedést is azonosított, amelyek csak abban az esetben felelnek meg az uniós jognak, ha bíróság vagy olyan független közigazgatási hatóság végzi azok hatékony felülvizsgálatát, amelynek döntése kötelező. E felülvizsgálat célja annak ellenőrzése, hogy fennáll-e az intézkedést igazoló helyzet, valamint hogy tiszteletben tartották-e a rögzítendő feltételeket és garanciákat.⁴⁸ A forgalmi vagy helyadatok valós idejű gyűjtése esetében a felülvizsgálatnak lehetővé kell tennie többek között annak előzetes ellenőrzését, hogy azt csak a szigorúan szükséges mértékben engedélyezik-e. Megfelelően igazoltan sürgős esetekben az intézkedések ilyen előzetes felülvizsgálat nélkül is végrehajthatók; az EUB ugyanakkor ebben az esetben is megköveteli, hogy az utólagos felülvizsgálatra rövid időn belül sor kerüljön.⁴⁹

42. A megfigyeléssel kapcsolatos felügyeleti mechanizmusok függetlenségét illetően figyelembe lehet venni az EUB megállapításait valamely szerv függetlenségével kapcsolatban a jogorvoslat összefüggésében (lásd lent a D. garanciánál). Ezenfelül az EJEK ítélkezési gyakorlata tartalmazhat további elemeket. E bíróság jelezte, hogy előnyben részesíti, ha egy bíróság felel a felügyelet fenntartásáért. Ugyanakkor nem kizárt, hogy más szerv feleljen ezért, „amennyiben az kellően független a végrehajtó hatalomtól”,⁵⁰ valamint „a megfigyelést végző hatóságoktól, továbbá elég erős jogkörökkel és hatáskörökkel van felruházva ahhoz, hogy hatékony és folyamatos ellenőrzést gyakorolhasson”,⁵¹ Az EJEK ehhez hozzátette, hogy „a felügyeleti szerv tagjai kinevezésének módját és jogállását”⁵² figyelembe kell venni a függetlenség értékelése során. Ez magában foglalja a „bírói poszt betöltésére jogosult személyeket, akár a parlament, akár a miniszterelnök nevezi ki őket. Ezzel szemben egy külügyminisztert – aki nem csupán politikai kinevezett és a végrehajtó hatalom tagja volt, de közvetlenül részt vett a különleges megfigyelési módszerek elrendelésében – nem tekintettek kellően függetlennek”.⁵³ Az EJEK azt is „megjegyzi, hogy lényeges, hogy a felügyeleti szerv minden releváns dokumentumhoz hozzáférjen, a zárt anyagokat is beleértve”.⁵⁴ Végül az EJEK figyelembe veszi, hogy „a felügyeleti szerv tevékenysége kiterjed-e nyilvános vizsgálatokra”.⁵⁵

D. garancia - Az egyén számára hatékony jogorvoslatoknak kell rendelkezésre állniuk

43. A legutolsó alapvető európai garancia az egyén jogorvoslati jogaira vonatkozik. Hatékony jogorvoslatnak kell az egyén rendelkezésére állnia jogai érvényesítésére, amennyiben úgy véli, hogy azokat nem tartották tiszteletben. Az EUB a Schrems I ítéletben kifejtette, hogy „az olyan szabályozás, amely nem biztosít a jogalany számára semmilyen jogorvoslati lehetőséget abból a célból, hogy a rá vonatkozó személyes adatokhoz hozzáférést kapjon, vagy azokat helyesbíttesse, illetve töröltesse, nem

---

⁴⁷ Schrems II ítélet, 179. pont.

⁴⁸ EUB, La Quadrature du Net és társai ítélet, 168. és 189. pont.

⁴⁹ EUB, La Quadrature du Net és társai ítélet, 189. pont.

⁵⁰ EJEK, Zakharov ítélet, 258. §, Iordachi és mások kontra Moldova ítélet, 40. és 51. §, Dumitru Popescu kontra Románia ítélet, 70–73. §.

⁵¹ EJEK, Klass ítélet, 56. § és Big Brother Watch ítélet, fellebbezés alatt, 318. pont.

⁵² EJEK, Zakharov ítélet, 278. §.

⁵³ EJEK, Zakharov ítélet, 278. §.

⁵⁴ EJEK, Zakharov ítélet, 281. §.

⁵⁵ EJEK, Zakharov ítélet, 283. §.

tartja tiszteletben a hatékony bírói jogvédelemhez való jog lényegét, amelyet a Charta 47. cikke mond ki. A Charta 47. cikkének első bekezdése ugyanis megköveteli, hogy mindenkinek, akinek az Unió joga által biztosított jogait és szabadságait megsértették, a hivatkozott cikkben megállapított feltételek mellett joga van a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz.”⁵⁶

44. A forgalmi és helyadatok valós idejű gyűjtését megengedő tagállami jog értékelése során az EUB úgy ítélte meg, hogy szükséges az értesítés „annak érdekében, hogy lehetővé tegyék az érintett személyek számára, hogy gyakorolják a Charta 7. és 8. cikke szerinti jogukat, hogy hozzáférést kérhessenek az említett intézkedések tárgyát képező személyes adataikhoz, valamint hogy adott esetben azokat helyesbítsék vagy töröltsék, illetve hogy a Charta 47. cikke első bekezdésének megfelelően hatékony jogorvoslattal élhessenek bíróság előtt”.⁵⁷ Mindazonáltal az EUB azt is elismerte, hogy azon személyeket, akiknek adatait gyűjtik vagy elemzik, csak annyiban és akkor kell értesíteni, ha az értesítés már nem veszélyezteti az e hatóságok által ellátandó feladatokat.⁵⁸

45. A hatékony jogorvoslat kérdése az EJEB szempontjából is elválaszthatatlan a megfigyelés befejeződését követően az egyén értesítésétől a megfigyelési intézkedésről. Közelebbről az EJEB megállapította, hogy „elvben az érintett egyénnek kevés lehetősége van arra, hogy bírósághoz forduljon, kivéve, ha tájékoztatják a tudomása nélkül hozott intézkedésekről és ebből következően visszamenőlegesen vitatni tudja azok jogszerűségét, illetve egy másik esetben, ha az a személy, aki gyanítja, hogy közléseit lehallgatják vagy lehallgatták, bírósághoz fordulhat, vagyis a bíróság hatásköre nem a lehallgatás tárgyának arról való értesítésétől függ, hogy közléseit lehallgatták”.⁵⁹ Az EJEB tehát elismerte, hogy bizonyos esetekben az értesítés elmaradhat, ugyanakkor hatékony jogorvoslatot kell biztosítani. Ebben az esetben az EJEB egyértelművé tette, például a Kennedy ügyben, hogy a bíróság akkor biztosít elégséges jogorvoslati lehetőséget, ha megfelel több kritériumnak, vagyis ha egy független és pártatlan testületről van szó, amely maga fogadta el eljárási szabályzatát, olyan tagokból áll, akik magas bírói tisztségeket töltenek vagy töltöttek be, vagy tapasztalt jogászok, és a kereset benyújtásához nem kapcsolódik bizonyítási teher.⁶⁰ Amennyiben befogadja az egyének panaszait, a bíróságnak hozzáféréssel kell rendelkeznie minden releváns információhoz,⁶¹ a zártan kezelt anyagokat is beleértve. Végül hatáskörrel kell rendelkeznie a meg nem felelés orvoslására.⁶²

46. A Charta 47. cikke bíróságra (tribunal) utal, noha az angoltól eltérő más nyelvi változatok előnyben részesítik a bíróság „court”⁶³ kifejezést, míg az EJEB csak arra kötelezi a tagállamokat, hogy biztosítsák,

---

⁵⁶ EUB, Schrems I ítélet, 95. pont.

⁵⁷ Lásd a La Quadrature du Net és társai ítélet 190. pontját, valamint EUB, 220. pont.

⁵⁸ Lásd a La Quadrature du Net és társai ítéletet.

⁵⁹ EJEB, Zakharov ítélet, 234. §.

⁶⁰ EJEB, Kennedy ítélet, 190. §.

⁶¹ Az Európai Adatvédelmi Testület megjegyzi, hogy az Európa Tanács emberi jogi biztosa úgy véli, hogy az úgynevezett „harmadik felekre” vonatkozó szabály – amely szerint valamely ország hírszerző szervei, amelyek adatokat szolgáltatnak egy másik ország hírszerző szervei felé, arra vonatkozó kötelezettséget írhatnak elő az átvevő szerv számára, hogy a továbbított adatokat ne közöljék semmilyen harmadik féllel – nem alkalmazandó a felügyeleti szervekre, annak érdekében, hogy ne akadályozzák a hatékony jogorvoslat lehetőségét (Issue Paper on Democratic and effective oversight of national security services).

⁶² EJEB, Kennedy ítélet, 167. §.

⁶³ A tribunal kifejezést németre például a „Gericht”, míg hollandra a „gerecht” kifejezéssel fordítják.

hogy „bárki, akinek jogait és szabadságait megsértették, hatékony jogorvoslattal élhessen valamely nemzeti hatóság előtt”⁶⁴ amelynek nem szükségképpen kell bíróságnak lennie.⁶⁵

47. Az EUB a Schrems II ítélettel összefüggésben, amikor a harmadik országban nyújtott védelem szintjét értékelte, ismét kiemelte, hogy „a jogalanyoknak rendelkezniük kell azzal a lehetőséggel, hogy független és pártatlan bíróság előtt éljenek jogorvoslati lehetőségekkel abból a célból, hogy a rájuk vonatkozó személyes adatokhoz hozzáférést kapjanak, vagy az ilyen adatokat helyesbíteni vagy törölni tudják”.⁶⁶ Ugyanebben az összefüggésben az EUB úgy véli, hogy az ilyen beavatkozásokkal szembeni hatékony bírói jogvédelmet nem csak bíróság, hanem olyan szerv⁶⁷ is biztosíthatja, amely lényegében a Charta 47. cikke által biztosítottakkal megegyező garanciákat nyújt. A Schrems II döntésben az EUB hangsúlyozta mind azt, hogy biztosítani kell a bíróság vagy szerv függetlenségét, különösen a végrehajtó hatalommal szemben, az összes szükséges garanciával, többek között a visszahíváshoz vagy a kinevezés megszüntetéséhez kapcsolódó feltételekre figyelemmel,⁶⁸ valamint hogy a bíróság részére biztosítandó hatásköröknek meg kell felelniük a Charta 47. cikkének. E tekintetben a szerv⁶⁹ részére hatáskört kell biztosítani arra, hogy a hírszerző szervezetekkel szemben kötelező erejű határozatokat hozzon, olyan jogi biztosítókkal összhangban, amelyekre az érintettek hivatkozhatnak.⁷⁰

4. ZÁRÓ MEGJEGYZÉSEK

48. A négy alapvető európai garancia a magánélethez és adatvédelemhez való alapvető jogokba való beavatkozás szintjével kapcsolatos értékelés alapvető elemeinek tekintendő. Ezeket nem lehet egymástól függetlenül értékelni, mivel szorosan összefüggenek, hanem összességükben értékelendők, a megfigyelési intézkedésekre, az érintettek jogainak védelmével kapcsolatos garanciák minimális szintjére és a jogorvoslatokra vonatkozó, a harmadik ország nemzeti joga által meghatározott releváns szabályozás felülvizsgálata során.

49. E garanciák bizonyos szintű értelmezést igényelnek, különösen, mivel a harmadik országbeli szabályozásnak nem kell azonosnak lennie az uniós joggal.

50. Amint azt az EJEB a Kennedy ítéletben megállapította, „az értékelés az ügy összes körülményétől függ, így a lehetséges intézkedések jellegétől, hatályától és tartamától, az azok elrendeléséhez előírt indokoktól, az engedélyezésükre, végrehajtásukra és felügyeletükre jogosult hatóságoktól, valamint a nemzeti jog által előírt jogorvoslat jellegétől”.⁷¹

51. Ebből következően a harmadik országbeli megfigyelési intézkedések értékelése két következtetést eredményezhet:

---

⁶⁴ Az EJEE 13. cikke.

⁶⁵ EJEB, Klass ítélet, 67. §.

⁶⁶ Lásd a Schrems II ítélet 194. pontját.

⁶⁷ Lásd a Schrems II ítélet 197. pontját, amelyben az EUB kifejezetten ezt a kifejezést használja.

⁶⁸ Lásd a Schrems II ítélet 195. pontját.

⁶⁹ Lásd a Schrems II ítélet 197. pontját, amelyben az EUB kifejezetten ezt a kifejezést használja.

⁷⁰ Lásd a Schrems II ítélet 196. pontját.

⁷¹ EJEB, Kennedy ítélet, 153. §.

- J) A szóban forgó harmadik országbeli szabályozás nem felel meg az alapvető európai garanciák követelményeinek: ebben az esetben a harmadik országbeli szabályozás nem biztosít az Unión belül biztosítottal lényegében megegyező szintű védelmet.
- J) A harmadik országbeli szabályozás megfelel az alapvető európai garanciáknak.

52. A védelem szintje megfelelőségének az általános adatvédelmi rendelet 45. cikkén alapuló értékelése során a Bizottságnak azt kell értékelnie, hogy teljesülnek-e az alapvető európai garanciák, mint azon elemek részei, amelyeket mérlegelni kell annak biztosítása céljából, hogy a harmadik ország szabályozásának egésze az EU-ban biztosítottal lényegében megegyező védelmi szintet nyújtson.

53. Amennyiben az adatátadók és az adatátvevők az általános adatvédelmi rendelet 46. cikke szerinti megfelelő garanciákra támaszkodnak, a harmadik ország szabályozásának kifejezetten a továbbított adatokra vonatkozó követelményeire tekintettel, akkor arról kell gondoskodniuk, hogy ténylegesen elérjék a lényegében megegyező védelmi szintet. Közelebbről, ha a harmadik ország joga nem felel meg az alapvető európai garanciák követelményeinek, ez annak biztosításával jár, hogy a szóban forgó jog ne sértse az átadással kapcsolatos garanciákat és biztosítékokat, annak érdekében, hogy továbbra is az EU-ban biztosítottal lényegében megegyező védelmi szintet nyújtsanak.

54. Az Európai Adatvédelmi Testület további iránymutatásokat és ajánlásokat bocsátott ki, amelyeket az értékelés során figyelembe kell venni, az alkalmazandó továbbítási eszköztől és attól függően, hogy szükséges-e megfelelő biztosítékokat nyújtani, beleértve adott esetben a kiegészítő intézkedéseket is.⁷²

55. Ezenfelül azt is meg kell jegyezni, hogy az alapvető európai garanciák alapját a jog által előírtak képezik. Az Európai Adatvédelmi Testület hangsúlyozza, hogy az alapvető európai garanciák a mindenkire állampolgárságra tekintet nélkül alkalmazandó alapvető jogokon alapulnak.

56. Az Európai Adatvédelmi Testület ismét kiemeli, hogy az alapvető európai garanciák referenciaszintnek minősülnek a harmadik ország megfigyelési intézkedései által eredményezett beavatkozás értékelése során, a nemzetközi adattovábbításokkal összefüggésben. E követelmények az uniós jogból és az EUB, valamint az EJEB ítélezési gyakorlatából következnek, amely kötelező a tagállamokra.

---

⁷² WP 254 rev.01 Megfelelőségi Referencia, felülvizsgálat és elfogadás időpontja: 2018. február 6.; az Európai Adatvédelmi Testület 01/2020. számú ajánlása a személyes adatok uniós védelmi szintjének való megfelelés biztosítása érdekében a továbbítási eszközök kiegészítéséről, 2020. november 10.